

LICÉJAUS IR VIEŠBUČIO SU KONFERENCIJŲ CENTRU VASARIO 16-OSIOS G. 1, VILNIUJE TARPTAUTINIS ATVIRAS PROJEKTO KONKURSAS

KONKURSO EIGĄ IR REZULTATUS APIBENDRINANTI KONKURSO ATASKAITA

2019-10-15

Eilės Nr.	Turinys	Lapo Nr.
1.	Konkurso objektas	1
2.	Konkurso organizatorius ir Skelbėjas (Užsakovas)	5
3.	Konkurso rūšis, tipas, etapiškumas	5
4.	Konkurso tikslas, sprendžiamos problemos esmė	6
5.	Konkurso dalyviai	6
6.	Vertinimo komisijos sudėtis, Komisijos pirmininkas, atsakingas sekretorius, konkurso Koordinatorius, recenzentai	6
7.	Konkurso organizavimo terminai	7
8.	Konkurso eiga	8
9.	Vertinimo komisijos posėdis	8
10.	Vertinimo komisijos ir recenzentų komentarai apie Konkursui pateiktus darbus	9
11.	Pagal Lietuvos architektų sąjungos Architektūros konkursų organizavimo nuostatų (patvirtinta Lietuvos architektų sąjungos Tarybos 2019-02-20 d. sprendimu) Priedo Nr. 1 „Architektūros konkursų vykdymo rekomendacijų“ 115-ą punktą, Konkurso ataskaitai pritaria visi Vertinimo komisijos nariai ir ataskaitą pasirašo Vertinimo komisijos pirmininkas ir Koordinatorius	25

1. Konkurso objektas

- Konkurso objektas: Licėjaus ir viešbučio su konferencijų centru Vasario 16-osios g. 1, Vilniuje, konkursinio architektūrinio projekto parengimas.

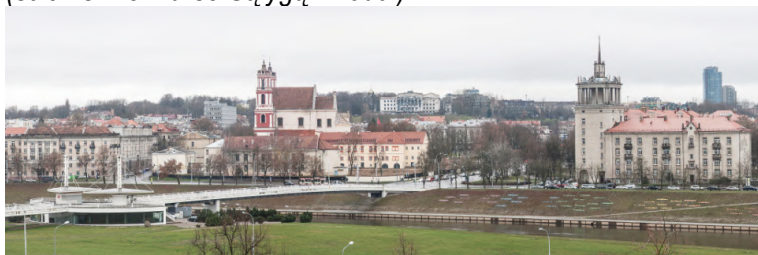
Pav. 1 Projektuojamo sklypo vieta Vilniaus miesto plane
(šaltinis: <https://maps.vilnius.lt/miesto-tvarkymas#>)

- Žemės sklypas: planuojamą teritoriją iš visų pusių supa intensyvaus eismo miesto gatvės: J. Tumo-Vaižganto g., A. Goštauto g., Vasario 16-osios g. ir Lukiškių g. Teritorija yra priskiriama miesto centrinei daliai. Tai – mišrios svarbiausių miesto centrų teritorijos, kurioms keliami ypatingi reikalavimai pastatų ir viešųjų erdvių architektūrai, vyrauja gyvenamoji, komercinė, visuomeninė funkcijos.

Žemės sklypas		
1.	Adresas	Vilnius, Vasario 16-osios g. 1
2.	Unikalus numeris	4400-1845-7359
3.	Kadastro numeris	0101/0040:303
4.	Pagrindinė naudojimo paskirtis	Kita
5.	Plotas	1,2210 ha
6.	Užstatyta teritorija	1,2210 ha
7.	Juridiniai faktai	Nekilnojamas daiktas įrašytas į nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą

Pav. 2 Projektuojamos teritorijos vaizdas nuo AB „Swedbank“ terasos
(šaltinis: Konkurso Sąlygų Priedai)

- Projektuojamame sklype yra keturi pastatai – nekilnojamosios kultūros vertybės:

Objektas	Nuotrauka	Saugomos vertingosios savybės
Pirmas pastatas (un. kodas 30749), un. Nr. 1094-0425-8013, žym. plane 1D2p		Tūris: 1) Kompaktinis, stačiakampio plano, dviejų aukštų su pastoge; 2) Stogo forma – keturšlaitė, Pietų fasado rizalito – trišlaitė; 3) Kiti stogo elementai – keraminių plytų mūro dūmtraukiai, jų tipas; Aukštų išplanavimas: 4) Istorinis kapitalinių sienų tinklas; 5) Sienų angos, nišos – Rytų, Vakarų ir Pietų fasadų segmentinių sąramų, iš vidaus stačiakampės pleištinio sąramų, langų angos, nišos; 6) Arkinės praėjimų angos pastato Pietų dalies pirmame, antrame aukštuose; Fasadų architektūros tūrinės detalės: 7) Pietų fasado tinkuoto plytų mūro stačiakampis rizalitas; 8) Fasadų apdaila ir puošyba – Rytų, Vakarų ir Pietų fasadų tinkuoto plytų mūro reljefiniai angų, nišų sandriklai; 9) Tinkuoto plytų mūro profiliuotas pastogės karnizas, pirmo aukšto ištisinė palangių bei pastogės traukos; 10) Tinko tipas; Konstrukcijos: 11) Pamatas su tinkuoto plytų mūro cokoliu; 12) Keraminių plytų mūro sienos; 13) Laiptinių tinkuoto plytų mūro skliauteliai ant metalinių sijų;

Antras pastatas (un. kodas 30750), un. Nr. 1094-0425-8024, žym. plane 2D2p		14) Stalių ir kitų medžiagų gaminiai – langų medinių konstrukcijų ir jų skaidymo tipas. Tūris: 1) Kompaktinis, stačiakampio plano, dviejų aukštų su rūsiu ir pastoge; 2) Stogo forma – šlaitinė; Aukštų išplanavimas: 3) Istorinis kapitalinių sienų tinklas su laiptine pastato Šiaurėsvakarų dalyje; 4) Sienų angos, nišos – Šiaurės, Pietų fasadų stačiakampės pleišinių sąramų langų angos; 5) Pietų įėjimo pusapskritės sąramos durų anga; 6) Arkinės praejimo angos pirmo-antro aukštų koridoriuose; Fasadų architektūros tūrinės detalės: 7) Šiaurės, Pietų fasadų tinkuoto plytų mūro centriniai tariamieji rizalitai su trikampaiais frontonais, apjuostais profiliuotais karnizais; 8) Tinkuoto plytų mūro, rustais sudalintas Pietų įėjimo portalas, užbaigtas segmentiniu frontonėliu, dekoruotas profiliuotais karnizais, traukomis, spyna centrinėje dalyje; 9) Fasadų apdaila ir puošyba – Šiaurės, Pietų fasadų antro aukšto polanginis reljefinis dekoras, jo tipas; 10) Tinkuoto plytų mūro paprasto profilio tarpaukštinis karnizas, profiliuotas pastogės karnizas, trauka, jų tipas; 11) Tinko tipas; Konstrukcijos: 12) Pamatas, akmenų-keraminių plytų mūro rūsio sienos su buv. skliautų pėdomis, tinkuoto plytų mūro cokoliu; 13) Keraminių plytų mūro sienos; 14) Pirmo-antro aukštų koridorių tinkuoto plytų mūro cilindriniai ir kryžminiai skliautai su ramstinėmis arkomis; 15) Laiptinės pastato Šiaurėsvakarų dalyje tinkuoto plytų mūro skliauteliai ant metalinių sijų; 16) Funkcinė įranga – mozaikinio betono profiliuotų pakopų laiptų su metaliniu turėklų ir mediniu porankiu pastato Šiaurėsvakarų dalyje tipas; 17) Stalių ir kitų medžiagų gaminiai – langų medinių konstrukcijų ir jų skaidymo tipas; 18) Pietų ir Vakarų laiptų aikštelių keraminių plytelių dangos tipas.
Trečias pastatas (un. kodas 30751), un. Nr. 1094-0425-8057, žym. plane 5D1p		Tūris: 1) Pusiau atviras, „U“ raidės formos plano, vieno aukšto su pastoge; 2) Stogo forma – pagrindinio korpuso, šoninių Rytų, Vakarų sparnų – trišlaitė; 3) Kiti stogo elementai – medinio apšvietimo

		žibinto (?) stogo Vakarų dalyje, dengto keturšlaičiu skardiniu stogeliu su smaile, tipas; Aukštų išplanavimas: 4) Istorinių kapitalinių sienų tinklas; 5) Sienų angos, nišos – stačiakampės pleištnių sąramų Šiaurės ir Rytų fasadų langų angos, Rytų ir Vakarų įėjimų durų angos; Fasadų apdaila ir puošyba: 6) Tinkuotų plytų mūro profiliuotas pastogės karnizas, ištisinė palangių bei cokolio traukos; 7) Pagrindinio korpuso, šoninių sparnų Šiaurės, Rytų, Vakarų fasadų tinkuoto plytų mūro profiliuoti angų apvadai; 8) Pagrindinio korpuso, šoninių sparnų, Šiaurės, Rytų, Vakarų fasadų rustuotas tinkas; 9) Pietų fasado lygaus tinko tipas; Konstrukcijos: 10) Pamatas su tinkuoto plytų mūro cokoliu; 11) Keraminių plytų mūro sienos.
Ketvirtas pastatas (un. kodas 30752), un. Nr. 1094-0425-8079, žym. plane 7D3p		Tūris: 1) Kompaktinis, stačiakampio plano, trijų aukštų su pastoge ir rūsiu po pastato dalimi; 2) Stogo forma – dvišlaitė; 3) Kiti stogo elementai – keraminių plytų mūro dūmtraukiai, jų tipas; Aukštų išplanavimas: 4) Istorinių kapitalinių sienų tinklas su dviejomis – pagrindine ir pagalbine Pietvakarių – laiptinėmis ir buvusiu holo erdve pirmo aukšto centrinėje dalyje; 5) Sienų angos, nišos – Rytų, Vakarų ir Šiaurės fasadų segmentinių ir pusapskričių sąramų langų ir durų angos, niša Vakarų rizalito pirmo aukšto lygyje; 6) Arkinės vidaus durų, praėjimų angos; Fasadų architektūros tūrinės detalės: 7) Rytų fasado keraminių plytų mūro centrinis tariamasis rizalitas, užbaigtas laužyto kontūro dvilypiu frontonu ir keturkampiu stulpeliu; 8) Vakarų fasado keraminių plytų mūro centrinis laiptinės rizalitas; 9) Vakarų fasado keraminių plytų mūro šoninis Pietų laiptinės tariamasis rizalitas; 10) Fasadų apdaila ir puošyba – Rytų fasado langų, centrinio įėjimo durų keraminių plytų mūro reljefiniai sandriklai su spynomis; 11) Rytų fasado centrinio rizalito antro-trečio aukštų langus juosiantys keraminių plytų mūro suporinti archivoltai su spynomis; 12) Keraminių plytų mūro pastogės karnizas su dantukais visu pastato perimetru; 13) Keraminių plytų mūro tarpaukštiniai profiliuoti, antrame aukšte – su dantukais, karnizai; 14) Rytų fasado centrinio rizalito frontono

		keraminių plytų mūro profiliuoti karnizai, architektūrinis frizas; 15) Rytų fasado centrinio rizalito antro-trečio aukštų langų keraminių plytų mūro profiliuotos palangių traukos; 16) Rytų fasado centrinio rizalito trečio aukšto sudėtingo kontūro polangio niša; 17) Rytų fasado keraminių plytų mūro rustika; Konstrukcijos: 18) Pamatas su tinkuoto plytų mūro rūsio sienomis ir keraminių plytų cokoliu; 19) Keraminių plytų mūro sienos; 20) Pirmo-trečio aukštų koridorių tinkuoto plytų mūro cilindriniai ir kryžminiai skliautai; 21) Rūsio patalpų ir laiptinių tinkuoto plytų mūro skliauteliai ant metalinių sijų; 22) Stogo konstrukcija; 23) Funkcinė įranga – profiliuotų mozaikinio betono pakopų pagrindiniai laiptai; 24) Profiliuotų betono pakopų pagalbinių Pietvakarių laiptai su metaliniu ažūriniu turėklų ir mediniu porankiu; 25) Stalių ir kitų medžiagų gaminiai – pagrindinės laiptinės trečio aukšto dvivėrės medinės įsprūdinės, įstiklintos durys su šoninėmis dalimis, drožtiniais elementais ir mediniu arkiniu viršlangu; 26) Medinės įsprūdinės dvivėrės ir vienvėrės vidaus durys su viršulangiais ir be jų; 27) Langų medinių konstrukcijų ir jų skaidymo tipas; 28) Pagrindinių Rytų įėjimo medinių įsprūdinių durų su viršlangu tipas; 29) Laiptų aikštelių geometrinių raštų keraminių plytelių danga.
--	--	--

2. Konkurso Organizatorius ir Skelbėjas (Užsakovas)

- Konkurso Sąlygų rengėjas, darbų eksponavimo ir vertinimo Organizatorius: **Lietuvos architektų sąjunga** (toliau vadinama – Organizatorius)
- Konkurso Skelbėjas (Užsakovas): **UAB „Orkela“** (toliau vadinama – Skelbėjas (Užsakovas)).

3. Konkurso rūšis, tipas, etapiškumas

- Konkurso rūšis: **Atviras tarptautinis konkursas.**
- Konkurso tipas: **Projekto konkursas.**
- Konkurso etapiškumas: **Vieno etapo konkursas.**

4. Konkurso tikslas, sprendžiamos problemos esmė

- Konkurso tikslas: išrinkti geriausią projektą, išrenkant ir apdovanojant pirmos, antros ir trečios vietos nugalėtojus. Su pirmosios vietos laimėtoju Skelbėjas (Užsakovas) derėsisi dėl projekto parengimo sutarties.

- Išnagrinėti sklypo užstatymo galimybes, suprojektuoti geriausią sprendimą, tinkantį projektuojamame sklype.

- Suprojektuoti pastatų kompleksą, derantį prie esamos jautrios urbanistinės aplinkos mastelio, sukuriant jungtis su esama visuomeninių erdvių sistema ir užtikrinant jų sąryšingumą su esamais nekilnojamojo kultūros paveldo objektais, išsaugant miestui ir visuomenei svarbius vizualinius-erdvinius rakursus, didelį dėmesį skiriant nekilnojamojo kultūros paveldo vertybių autentiškumo raiškai bei esamo istorinio užstatymo aktualizavimui.

- Patrauklių viešųjų erdvių sukūrimas.

5. Konkurso dalyviai

Konkurse dalyvauti užsiregistravo 63 dalyviai ir iki 2019-09-30 15:00 val. (vietos laiku) buvo pateikta 12 darbų (darbų eilės numeracija sudaryta pagal darbo pateikimo datą ir laiką):

Eilės Nr. ekspozicijoje	Konkursinio projekto devizas	Pastabos
1.	02468	
2.	260591	
3.	017056	
4.	082009	Maketas pateiktas mažesniu masteliu, nei numatyta Konkurso Sąlygose (40.7. p.)
5.	202333	
6.	111111	
7.	190930	
8.	371371	
9.	120624	
10.	011001	
11.	000014	Maketas pateiktas vėliau, nei numatyta Konkurso Sąlygose (51. p.), 2019-10-01
12.	930019	Maketas pateiktas vėliau, nei numatyta Konkurso Sąlygose (51. p.), 2019-10-01

6. Vertinimo komisijos sudėtis, komisijos pirmininkas, atsakingas sekretorius, Konkurso Koordinatorius, recenzantai

Konkurso pasiūlymus (konkursinius projektus) vertino ši sudaryta Konkurso Vertinimo komisija iš 9 (devynių) narių:

Eilės Nr.	Vardas, Pavardė	Atstovaujama organizacija / pareigos
1.	Peter Swinnen	Lietuvos architektų sąjunga / Architektas, (Belgija), Studijos CRIT vadovas, 2010-2015 m. Flamanų regiono vyriausiasis architektas, Ciūricho ETH universiteto dėstytojas
2.	Konrad Grabowiecki	Lietuvos architektų sąjunga / Architektas, (Lenkija), BBGK Architektai

		vienas įkūrėjų
3.	Florian Hertweck	Lietuvos architektų sąjunga / Architektas (Liuksemburgas), University of Luxemburg profesorius, Studio Hertweck įkūrėjas
4.	Mindaugas Pakalnis	Lietuvos architektų sąjunga / Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiasis architektas
5.	Lukas Rekevičius	Lietuvos architektų sąjunga / Architektas, Lietuvos architektų rūmų Tarybos narys
6.	Giedrė Filipavičienė	Lietuvos architektų sąjunga / Architektė
7.	Jacques Barbier	Lietuvos architektų sąjunga / Vilniaus Tarptautinio Prancūzų licėjaus Valdančiosios tarybos narys
8.	Saulius Jurkevičius	Lietuvos architektų sąjunga / Vilniaus licėjaus direktorius
9.	Kristina Sabaliauskaitė	Lietuvos architektų sąjunga / Menotyros mokslų daktarė, dailės istorikė, rašytoja
Atsarginiai komisijos nariai		P a s t a b a : Atsarginis komisijos narys, dalyvaujantis visuose posėdžiuose be balsavimo teisės. Balsavimo teisę įgyja, kai pakeičia kurį nors posėdyje nedalyvaujantį narį, deleguotą Lietuvos architektų sąjungos.
10.	Gediminas Rutkauskas	Lietuvos architektų sąjunga / Vilniaus senamiesčio agentūros direktorius, ICOMOS ekspertas – dalyvavo Konkurso Vertinimo komisijos posėdyje be balsavimo teisės

- Vertinimo komisijos pirmininkas – **Mindaugas Pakalnis** (Lietuvos architektų sąjunga / Vilniaus miesto savivaldybės vyriausiasis architektas).
- Vertinimo komisijos atsakinga sekretorė – **Daiva Šereikienė** (Lietuvos architektų sąjunga / Lietuvos architektų sąjungos administracijos vadovė).
- Konkurso Koordinatorius - **Andrius Bakšys** (Lietuvos architektų sąjunga / architektas).
- Konkurso recenzentai – **Marija Nemunienė** (architektė) ir **Edgaras Neniškis** (architektas).

7. Konkurso organizavimo terminai

Eilės Nr.	Data	Konkurso etapas
1.	2019-07-01	Konkurso paskelbimas
2.	Nuo 2019-07-01 iki konkursinių projektų pateikimo termino	Konkurso dalyvių registracija
3.	Nuo 2019-07-01 iki 2019-07-25	Galimi Konkurso Sąlygų ir jų Priedų neesminiai pakeitimai ir papildymai
4.	Nuo 2019-07-01 iki 2019-07-25	Konkurso dalyvių paklausimų dėl Konkurso Sąlygų paaiškinimų pateikimas
5.	Nuo 2019-07-02 iki 2019-07-31	Atsakymų dėl Konkurso Sąlygų paaiškinimų pateikimas
6.	Nuo 2019-07-01 iki 2019-09-30	Konkursinių projektų rengimas
7.	Iki 2019-09-30 15:00 val. (vietos laiku)	Konkursinių projektų pateikimas
8.	Nuo 2019-10-02 15:00 val. (vietos laiku) iki 2019-10-16 15:00 val. (vietos laiku)	Eksponuojami Konkursui pateikti konkursiniai projektai

9.	2019-10-11	Konkurso Vertinimo komisijos posėdis
10.	Nuo 2019-10-11 iki 2019-10-15	Konkurso rezultatų ir nugalėtojo paskelbimas
11.	Nuo 2019-10-16 10:00 val. (vietos laiku) iki 2019-10-23 15:00 val. (vietos laiku)	Prizinių vietų nelaimėjusių darbų atsiėmimas
12.	Iki 2019-11-04	Išmokami piniginiai prizai laimėtojams

8. Konkurso eiga

Projekto konkursas buvo parengtas pagal Lietuvos architektų sąjungos Architektūrinių konkursų nuostatus (patvirtinta Lietuvos architektų sąjungos Tarybos 2014-09-04 d. sprendimu), Lietuvos architektų rūmų Laikinuosius architektūrinių konkursų organizavimo nuostatus (patvirtinta Lietuvos architektų rūmų 2018-04-13 d., Nr. T18/01). Buvo parengta ir su Konkurso Skelbėju (Užsakovu) suderinta Konkurso galimybių, išeities duomenų analizės studija, parengtos Konkurso Sąlygos ir jų Priedai, suderintos su Konkurso Skelbėju (Užsakovu) ir Konkurso Vertinimo komisijos nariais.

Skelbimas apie Konkursą 2019-07-01 buvo paskelbtas Lietuvos architektų sąjungos tinklapyje (<http://www.architektusajunga.lt/konkursai/las-konkursai/atnaujintos-sv-jokubo-ligonines-komplekso-konkurso-salygos/>).

Pateikus Konkurso Sąlygas dalyviams ir prasidėjus klausimų-atsakymų ir Sąlygų patikslinimo laikotarpiui, paruošti atsakymai į pateiktus klausimus. Neesminiai Konkurso Sąlygų keitimai bei papildymai buvo išsiunčiami visiems užsiregistravusiems Konkurso dalyviams, nenurodant, kuris dalyvis buvo klausimo autorius.

Konkursui buvo pateikta 12 darbų, savo sudėtimi atitinkantys Konkurso Sąlygose keliamus apimties reikalavimus (su aukščiau parašytomis pastabomis), kurie 2019-10-02 paskelbti Lietuvos architektų sąjungos tinklapyje (<http://www.architektusajunga.lt/konkursai/las-konkursai/eksponuojami-buv-sv-jokubo-ligonines-teritorijos-vystymo-konkursiniai-pasiulymai/>) ir 2019-10-02 buvo išeksponuoti Lietuvos architektų sąjungoje (adresas: Lietuvos architektų sąjunga, Kalvarijų g. 1, LT-09310 Vilnius (1 aukštas). Konkursui pateiktų darbų viešas pristatymas visuomenei, Vilniaus miesto bendruomenei, Konkurso dalyviams nebuvo rengiamas – su Konkursui pateiktais darbais buvo galima susipažinti Lietuvos architektų sąjungos tinklapyje bei ekspozicijoje Lietuvos architektų sąjungos patalpose.

9. Vertinimo komisijos posėdis

Konkurso Vertinimo komisijos nariai buvo informuoti apie 2019-10-02 Lietuvos architektų sąjungos tinklapyje (<http://www.architektusajunga.lt/konkursai/las-konkursai/atnaujintos-sv-jokubo-ligonines-komplekso-konkurso-salygos/>) paskelbtus ir 2019-10-02 Lietuvos architektų sąjungoje (adresas: Lietuvos architektų sąjunga, Kalvarijų g. 1, LT-09310 Vilnius (1 aukštas) išeksponuotus konkursinius darbus.

2019-10-11 Lietuvos architektų sąjungoje (adresas: Lietuvos architektų sąjunga, Kalvarijų g. 1, LT-09310 Vilnius (1 aukštas) vyko (vienas) uždaras Vertinimo komisijos posėdis.

Posėdyje dalyvavo Konkurso Vertinimo komisijos nariai, recenzentai, posėdžio sekretorė, Koordinatorius. Konkurso koordinatorius informavo Vertinimo komisijos narius apie Konkursui pateiktų darbų atitikimą formaliems pateikimo reikalavimams. Šiame posėdyje **Konkurso Vertinimo komisija nusprendė nevertinti šių trijų Konkursui pateiktų darbų:**

Eilės Nr. ekspozicijoje	Konkursinio projekto devizas	Pastabos
4.	082009	Maketas pateiktas mažesniu masteliu, nei numatyta Konkurso Sąlygose (40.7. p.)

11.	000014	Maketas pateiktas vėliau, nei numatyta Konkurso Sąlygose (51. p.), 2019-10-01
12.	930019	Maketas pateiktas vėliau, nei numatyta Konkurso Sąlygose (51. p.), 2019-10-01

Toliau Recenzantai pristatė kiekvieną vertinimui priimtą Konkursui pateiktą darbą. Vyko Vertinimo komisijos diskusija, kurios metu aptartas kiekvienas vertinimui priimtas projektas pagal Konkurso Sąlygose pateiktus reikalavimus ir kriterijus.

Toliau, nedalyvaujant recenzentams, vyko tolesnė Vertinimo komisijos diskusija, kurios metu dar kartą aptarti Konkurso vertinimui priimti projektai. Apie kiekvieną vertinti priimtą projektą pasisakė kiekvienas Vertinimo komisijos narys. Diskusija dėl geriausiai Konkurso Sąlygose numatytus vertinimo kriterijus atitinkančių darbų vyko keliais ratais. Po ilgos diskusijos kiekvienas Konkurso Vertinimo komisijos narys individualiai vertino vertinimui priimtus darbus (reitingavo balais nuo 1 iki 9 balų) pagal atskirus tris Konkurso Sąlygose išvardintus kriterijus: kultūros vertybių išsaugojimo kriterijai, urbanistiniai ir architektūriniai kriterijai, techno-ekonominiai kriterijai, pagal vertinimo tvarką, nurodytą Konkurso Sąlygose. Kiekvieno Konkurso Vertinimo komisijos nario balai buvo susumuoti bendroje suvestinėje lentelėje. Vertinimo komisija sustatė **projektų eilę** balų mažėjimo tvarka (pateikiami tris prizines vietas užėmę darbai):

Konkursinio projekto vieta projektų eilėje	Konkursinio projekto devizas	Eilės Nr. Ekspozicijoje	Pastabos
1 (vieta)	011001	10	[vertinta 111 balų]
2 (vieta)	120624	9	[vertinta 77 balais]
3 (vieta)	260591	2	[vertinta 55 balais]

Vertinimo komisija pateiktus konkursinius projektus vertino atsižvelgiant į tai ar jie atitiko Konkurso šiose Sąlygose nustatytus reikalavimus ir tikslus.

Galutiniai Projekto Konkurso rezultatai (po vokų atplėšimo ir kvalifikacijos patikrinimo) 2019-10-14 buvo paskelbti Lietuvos architektų sąjungos tinklapyje (<http://www.architektusajunga.lt/konkursai/las-konkursai/do-architects-geriausi-buv-sv-jokubo-ligonines-teritorijos-architekturos-konkurse/>). Su pirmosios vietos laimėtoju Konkurso Skelbėjas (Užsakovas) derasi dėl projekto įgyvendinimo sutarties sudarymo (projektinių pasiūlymų, techninio projekto parengimo ir projekto vykdymo priežiūros paslaugų pirkimo); nepavykus susitarti, dėl to bus deramasi su Konkurso antros ir trečios prizinių vietų laimėtojais.

10. Vertinimo komisijos komentarai apie Konkursui pateiktus darbus

Vertinimo komisija 2019-10-11 vykusiame uždaramame posėdyje išsakė vertinimus apie visus Konkursui priimtus vertinti projektus.

Konkursui pateiktų darbų apibūdinimams panaudota Konkurso Vertinimo komisijos komentarai ir Konkurso recenzentų pateiktos recenzijos.

Trims, prizines vietas užėmusiems, darbams pateikiami Konkurso Vertinimo komisijos narių komentarai / pasiūlymai / pastebėjimai.

10.1. Konkursinis darbas – „011001” – 1 VIETA PROJEKTŲ EILĖJE

Pav. 3 Konkursinio darbo „011001“ vizualizacija

nugalėtojas

Konkurso Vertinimo komisijos komentarai / pasiūlymai / pastebėjimai:

- Pirmo aukšto planas turėtų būti keičiamas;
- Stiprus urbanistinis sprendimas;
- Pagarba šalia esantiems paveldo objektams;
- Vidinis kiemas turėtų likti vieša erdve;
- Privacių ir viešų interesų atskyrimas.

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Pritaikant kultūros paveldo objektus, vertingosios savybės pažeidžiamos minimaliai. Jungtis tarp pirmo (30749) ir ketvirto (30752) pastatų dominuoja Vasario 16-osios gatvės išklotinėje ir pažeidžia pirmo pastato vertingąsias savybes.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi, Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės nepažeidžiamos. Viešbučio korpusų kryptys užtikrina vizualinius ryšius. Vienuolyno sodo / daržo įvaizdis Licėjaus kieme sveikintinas erdvinis sprendimas

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Viešbučio korpuso viršutinių aukštų "ugniasienės" šiame Naujamiesčio kvartale neturi urbanistinės logikos bei nedera panoramose.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi, Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės nepažeidžiamos. Viešbučio korpusų kryptys užtikrina vizualinius ryšius, tačiau urbanistiškai nepagrįstos "ugniasienės" leidžia abejoti komplekso darna Naujamiesčio urbanistinėje aplinkoje.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Siūlomas uždaro plano kompleksas, perimetro formavimui naudojant ne tik tūrius, bet ir buvusiems istorinių priemiesčių architektūriniams kompleksams būdingas tvoras. Naujieji statiniai dėstomi pratęsiant esamų vienuolyno pastatų kompozicines ašis, o atsiradusias erdves prie gatvės uždarančioms minėtoms tvoroms. Toks sprendinys ne tik formuoja klasterinio pobūdžio ansamblį, bet tuo pačiu tai padeda sukurti savarankiškas erdves viešbučio bei licėjaus funkcijoms. Kompleksui pasirinkti nemaksimalaus dydžio tūriai komplekso kampuose leidžia atverti vizualines ašis į bažnyčią. Pastato galuose matomas tūris ne visai būdingas aplinkai (labiau rekracinės architektūros ar ūkiniams objektams).

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Pastatai itin racionaliai suplanuoti, naudojamos nesudėtingos konstrukcijos, nemaksimalizuojama programa, nedidelis langų kiekis, racionalus požemio dydis. Autoriai deklaruoja norą naudoti naujausias inžinerines sistemas.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Pateikti sprendiniai leidžia realizuoti kompleksą gan racionalomis priemonėmis, naudojant tradicines statybos medžiagas. Formuojant pusiau uždaras erdves, sukuriama palankios sąlygos komplekso bendruomenei realizuoti specifinius savo poreikius, saugumą.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas:

Komplekse nėra naudojamos išskirtinės ar inovatyvios medžiagos ar technologijos. Išskirtinesniu aspektu laikytinas atskirų kiemų viešbučiui ir licėjui sukūrimas.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Komplekse yra taikoma visa grupė sprendinių, leidžiančių pritaikyti pastatus ir jų aplinką visiems visuomenės nariams. Licėjaus pastatuose ne visi aukštai aprūpinami liftais.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Pasiūlyta vientisa architektūrinė idėja visam kompleksui, tačiau pasirinkta tūrių proporcija bei estetika nebūdingi šiai aplinkai, o tinka labiau užmiesčiui, rekreaciniams kompleksams.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Pastatų funkcinė struktūra aiški ir paprasta. Viešbučio bei licėjaus struktūrai pasiūlyta koridorinė sistema, atitinka architektūrinio modelio užmanymą. Abejonių kelia restorano patalpų dydis viešbučio hole, o taip pat konferencijų centro sprendiniai, nenumatant prieš sales halo, užtektino skaičiaus vertikalių ryšių tokiam kiekiui žmonių transportuoti.

2.8. Estetika:

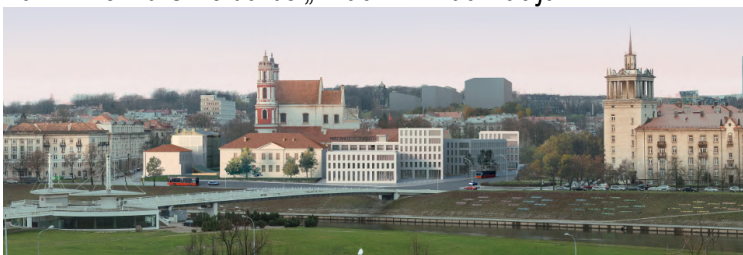
Pasirinkta tūrių proporcija bei estetika ne visai būdinga šiai aplinkai. Viešbučio galinių fasadų sprendiniai savo įvaizdžiu labiau tinkama užmiesčiui, rekreaciniams kompleksams.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Racionalūs projektiniai sprendiniai užtikrina optimalią projekto realizavimo kainą.

10.2. Konkursinis darbas – „120624“ – 2 VIETA PROJEKTŲ EILĖJE

Pav. 4 Konkursinio darbo „120624“ vizualizacija

Konkurso Vertinimo komisijos komentarai / pasiūlymai / pastebėjimai:

- Įdomus vidinės erdvės išplanavimas, žmogiškas mastelis, patrauklios vidinės erdvės;
- Per daug monotoniškas, pasikartojantis fasadas;
- Viešbučio recepcija nukelta rūsyje;
- Neišnaudota stogų erdvė;
- Per mažas vidinis kiemas.

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi, Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės nepažeidžiamos.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Kultūros paveldo objektai pritaikomi nepažeidžiant vertingųjų savybių. Respektuojant kultūros paveldo objektus - pirmą (30749) ir ketvirtą (30752) pastatus, jungtis atitaukta nuo Vasario 16-osios gatvės. Pritaikant kultūros paveldo objektus, aiškiai zonojamos funkcijos su dviem atskirais vidiniais kiemais.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Statiniai neturi neigiamos įtakos nei Vilniaus miesto ist. dalies, vad. Naujamiesčiu (33653), nei Statinių komplekso (1073) vertingosioms savybėms. Atskiri viešbučio tūriai neformuoja Naujamiesčiui būdingo perimetro, tačiau užtikrina komplekso pražvelgiamumą ir vizualinius ryšius.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi, Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės nepažeidžiamos. Atskirų antžeminių tūrių projektavimas užtikrina komplekso pražvelgiamumą, papildomus vizualinius ryšius su Šv. Jobūbo ir Pilypo bažnyčia nuo J. Tumo-Vaižganto gatvės pusės. Veiklų organizavimas požeminiame lygyje realizuoja programą, bet palieka daug erdvės parteryje.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Pasirinkta urbanistinė koncepcija rodo autorių įsigilinimą į kontekstą. Naujasis kompleksas suvokiamas kaip savarankiškas erdvinis ansamblis, kurio analogų galima rasti žemutinėje Neries terasoje ne vieną. Interpretuotas perimetris užstatymas, visgi, nekuria mono erdvės struktūros, bet formuojama išsitaipanti urbanistinių viešųjų erdvių sistema, leidžianti aiškiai atskirti funkcijas, ženklinti įėjimus ir pan. Be teisingai pasirinktos užstatymo morfologijos bei dedikuotų erdvių sistemos, naudojamas tinkamas pastatų mastelis, nestelbiantis istorinių pastatų. Tarp atskirų tūrių atsirandanti papildoma vizualinė ašis papildo aplinką naujos kokybės vaizdais.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Sąlyginai savarankiškų tūrių sistema, apjungta požeminiu aukštu, yra viena iš esmingiausių komplekso atitikties darnaus vystymuisi sąlygų: toks sprendimas suteikia galimybių lengvai pertvarkyti pastatus atskirai, negriaunant bendro komplekso. Taip pat paminėtinas vienodos konstrukcinės sistemos naudojimas, natūralių medžiagų apdailoje taikymas, minimalaus dekoru naudojimas.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Sprendiniai leidžia unifikuoti detales, sumažinti žmogiškojo faktoriaus įtaką. Skirtingos pastatų pozicijos leidžia pasiūlyti skirtingos struktūros viešbučių numerius. Visgi, labiau akcentuotinas aplinkos kokybės kūrimas, kur suformuotos skirtingų funkcijų erdvės leidžia gerokai ergonomiškiau sudėlioti tarpusavio ryšius, pasiūlyti unikalų kiekvienos erdvės dizainą. Tačiau tokie sprendimai turi masinės statybos įvaizdžio problemų, kurių išvengti padėtų natūralios bei kokybiškos apdailos medžiagos.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas):

Kaip jau buvo minėta, esmingiausia inovacija reikėtų laikyti atskirų, dedikuotųjų funkcijų erdvių sukūrimas ir jų integravimas į bendramiestinių viešųjų urbanistinių erdvių sistemą.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Komplekse yra taikoma visa grupė sprendinių, leidžiančių pritaikyti pastatus ir jų aplinką visiems visuomenės nariams. Paminėtinas sėkmingas srautų atskyrimas, tuo pačiu sprendžiant saugumo problemas.

Kaip minusą reikėtų įvardinti papildomų vertikalinių ryšių kiekviename statinyje atskirai atsiradimą. Licėjaus pastatuose ne visi aukštai aprūpinami liftais.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Tai išskirtinai vieningos architektūrinės-urbanistinės koncepcijos kompleksas. Pastaroji realizuojama neaukojant programinių dalykų, tuo pačiu papildant aplinką papildomais vizualiniais koridoriais.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Siekiant įgyvendinti architektūrinę idėją, formuojamas požeminis viešųjų funkcijų blokas, kuris kiek apsunkina ryšius tarp pastatų.

2.8. Estetika:

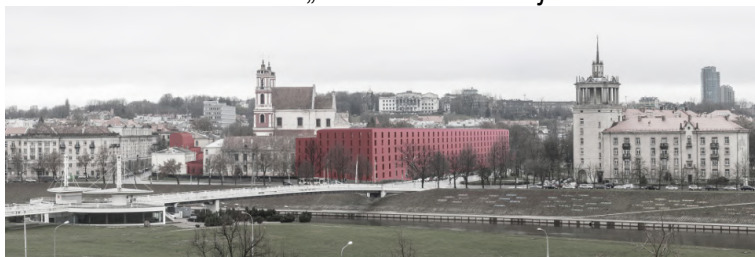
Vientisos estetinės minties kūrinys, atskleidžiantis paprastų dalykų grožį. Suprantama rezultatai lems pačių mežiagų kokybę ir jų panaudojimo meistrystę. Tik tai leistų išvengti masinės statybos gyvenamųjų rajonų įvaizdžio.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Racionalūs projektiniai sprendiniai užtikrina optimalią projekto realizavimo kainą. Atskiri viešbučio tūriai užtikrina nesudėtingą jų modifikavimą ir/ar įgyvendinimo etapiškumą. Dalis požeminio parkingo - 3 a., tačiau tai sąlygota architektūrinės-urbanistinės idėjos: atvira kvartalo struktūra ir atskiri antžeminiai tūriai.

10.3. Konkursinis darbas – „260591“ – 3 VIETA PROJEKTŲ EILĖJE

Pav. 5 Konkursinio darbo „260591“ vizualizacija

Konkurso Vertinimo komisijos komentarai / pasiūlymai / pastebėjimai:

- Įdomi vienuolyno interpretacija ir siekis sukurti ansamblį su naujai projektuojamais pastatais;
- Vidiniame kieme naudojama kolonada neatsispindi kitų fasadų sprendiniuose;
- Kvestionuojama energinė pastato vertė.

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Projektuojamas požeminė amfiteatrinė salė greta pastato (30751) pažeidžia senųjų kapinių vietą. Kitų kultūros paveldo objektų vertingosios savybės nepažeidžiamos.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Kultūros paveldo objektai pritaikomi nepažeidžiant vertingųjų savybių.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Statiniai beveik neturi neigiamos įtakos nei Vilniaus miesto istorinės dalies, vadinamos Naujamiesčiu (33653), nei Statinių komplekso (1073) vertingosioms savybėms. Uždaryti kampai kiek apriboja bažnyčios apžvalgą, neišvertintas reikalavimas palikti apžvalginę ašį pietinėje kraštinėje.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Sprendiniai kompleksiskai integruoja kultūros paveldo objektus, panoramos nepažeidžiamos. Kuriami vidiniai kiemai, aiškiai atskiriamos licėjaus ir viešbučio erdvės. Formuojamas Naujamiesčiui būdingas perimetrinio užstatymo morfotipas.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Formuojamas uždaro struktūros urbanistinis kompleksas, kuris pozicionuojamas kaip savarankiška struktūra, atsiribojanti nuo aplinkos, veikianti tik pagal savo vidaus taisykles. Kuriami vidiniai kiemai, aiškiai atskiriamos licėjaus ir viešbučio erdvės. Perimetrinis užstatymas, pabrėžtinai monumentalios formos, kuria urbanistinę masyvią "salą" – gan būdingą istorinio priemiesčio komplekso modelį. Uždaromi kampai kiek apriboja bažnyčios apžvalgą, neįvertintas reikalavimas palikti apžvalginę ašį pietinėje kraštinėje.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Projekte užsimenama apie siekį atitikti BREEAM standartams, tačiau konkrečių veiksmų ar sprendinių aprašo nėra. Kadangi siūlomas raudono plytų betono konstruktyvas, tai galima teigti, jog būtų keblumų bandant ateityje perplanuoti, keisti sprendinius, susidaro išskirtinės apkrovos pamatams. Tai nėra optimalu, tačiau atsirastų geresnė garso kontrolė, galima būtų pasinaudoti termomasės efektu.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Pasirinkta monumentalios struktūros koncepcija atspindi ne tik urbanistiniame sprendinyje, bet ir mono medžiagos konstrukcijose, architektūrinėse detalėse. Tai ilgaamžiai sprendimai, nors ir aukojantys lankstumą. Pabrėžtinai klasicistinė kompozicija, vienuolynų ansambliams būdinga aplinka iš esmės atitinka pasirinktų funkcijų įvaizdį. Tačiau siūloma vidaus erdvių struktūra ne visai ergonomiška. Anfiladinė patalpų sistema, klaidžios erdvės, ilgi koridoriai ne iki galo atliepia šiuolaikiniams poreikiams. Neaiški licėjaus kiemo, pritaikyto vaikams, organizavimo logika – jis labiau primena vidaus sodelį.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas):

Paradoksalu, tačiau kompleksas naujoviškas savo archaiškumu, pirmaprade erdvine struktūra, nebandymu vaikytis madingų, trumpalaikių sprendimų. Pabrėžtinai autorių siekis naudoti tik vieną medžiagą – raudoną plytų betoną.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Iš pateiktos medžiagos ne visai aišku ar visuose lygiuose numatytos patalpos pritaikytos ŽN. Licėjaus dalyje ne visos zonos būtų pasiekiamos ŽN, nors tai ir sąlygoja gan nuosekliai autorių saugojama pastatų vidaus struktūra. Vidaus kiemas prieinamas tik kompleksų naudotojams.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Tai išskirtinai vieningos architektūrinės-urbanistinės koncepcijos kompleksas. Formuojama labai aiški žinutė aplinkai. Vidaus struktūroje koduojami tam tikro istorinio laikotarpio erdvių kūrimo kanonai, juos meistriškai interpretuojant šiuolaikine architektūros kalba.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Funkcinis komplekso modelis integraliai susietas su architektūriniu įvaizdžiu ir užmanymu. Anfiladinės arba koridorinės patalpų struktūros nors ir diktuoja ilgesnius funkcinius ryšius, tačiau tuo pačiu padeda kurti specifines vidaus kiemų erdves, Licėjaus sprendiniuose atsisakyta pravažiavimo į vidaus kiemą, sporto zonos. Tačiau čia kūrybingai išnaudota esama patalpų struktūra, formuojant gerai suzonuotas erdves, vengiant ilgų, nuobodžių koridorių.

2.8. Estetika:

Vientisas savo architektūrine ideologija kompleksas, kuriame nevengiama žaisti atskirų istorinių epochų architektūriniais ženklais, erdvių organizavimo metodikomis. Pabrėžtinamas monumentalumas tinka tokiam uždaram kompleksui, koku buvo ir, panašu, taps projektuojama teritorija.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Viršytas DP leistinas maksimalus užstatymo tankis ≤ 60 %. Projektuojamas užstatymo tankis - 67,40 %. Jei ne viršyti DP nustatyti parametrai, komplekso realizavimo kaina būtų optimali, įvertinant racionalius sprendinius, medžiagiškumą, konstrukcijas, nesudėtingas architektūrinės detales.

10.4. Konkursinis darbas – „02468“

Pav. 6 Konkursinio darbo „02468“ vizualizacija

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Pažeidžiamos panoramos, nurodytos konkurso sąlygų priede. Pažeidžiamos kultūros paveldo objektų vertingosios savybės.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Pritaikant kultūros paveldo objektus naikinamos vertingosios savybės.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Sprendiniai disonuoja su esamu aplinkiniu užstatymu, viešbučio tūris, viršijantis leistiną detaliuotu planu aukštį, dominuoja aplinkoje. Naujieji tūriai riboja paveldo objektų apžvalgą, gerokai viršija leidžiamą užstatymo aukštumą.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Sprendiniai neintegruoja nekilnojamojo paveldo išsaugojimo (poz. 1.1., 1.2., 1.3.).

2.1. Urbanistinis integralumas:

Kompleksas urbanistiškai nekontekstualus. Licėjaus pastatuose naudojamas perimetrinio morfotipo sprendinys, o viešbučio tūris daugiau morfologiškai artimas laisvojo planavimo ideologijai. Istoriniam ansamblui buvo būdingas kiemų modelis, kuris sprendiniu suardomas, nesukuriant atskirų erdvių licėjui, viešbučiui. Skersiniai ryšiai per sklypą formalūs. Naujieji tūriai riboja atskirų istorinių objektų apžvalgą, gerokai viršija leidžiamą užstatymo aukštumą.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Detalesnių aprašų nepateikta, tačiau siūloma dvigubų fasadų struktūra, papildomai saugo nuo triukšmo, leidžia geriau kontroliuoti perkaitimą. Stiklo parapetai neracionalūs. Trys požeminiai automobilių saugyklos aukštai nusileis žemiau gruntinių vandenų lygio.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Pasirinktos apdailos medžiagos (stiklo fasadai) reikalaus brangaus aptarnavimo, ilgi koridoriai didins tranzitinius srautus. Didžioji dalis esamų pastatų keičiama naujais statiniais, kurie apriboja bažnyčios apžvalgą, nesukuria kokybiškų sąryšių su aplinka. Numatomas pėsčiųjų tranzitas per sklypą formalus,

nesurištas su pirmo aukšto funkciniais sprendiniais, neformuoja saugios aplinkos. Abejotinas atskirų fasadinių sprendinių ilgaamžiškumas.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas:

Išskirtinio inovatyvumo sprendinių nepateikta. Panaudoti dvigubi fasadai, tačiau jų pagrįstumas vidiniame komplekso kieme abejotinas.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Nors pastatuose įrengti liftai, ŽN sanmazgai, tačiau ne prie visų lauko laiptų numatyti pandusai, ilgi atstumai tarp atskirų pastatų dalių.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Kuriama architektūrinės idėjos vientisumo regimybė, naudojant vienodas apdailos medžiagas, tačiau pasiūlyti atskiri tūriai neformuoja vientiso komplekso, aiškos erdvių sistemos.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Licėjaus funkcinė struktūra racionali, nors dominuojantis koridorinis modelis neleidžia sukurti įsimintinų, mokymo įstaigai tinkamų erdvių. Viešbučio kambarių koridorinė struktūra racionali, tačiau toks modelis formuoja gerokai per didelį istorinei aplinkai turį. Viešbučio pirmo aukšto funkcinis modelis aiškus, bet konferencijų salės sprendiniai nesuponuoja lankstumo. Neatinkamas tokio pobūdžio funkcijos patalpų aukštis (holas 2,50 m).

2.8. Estetika:

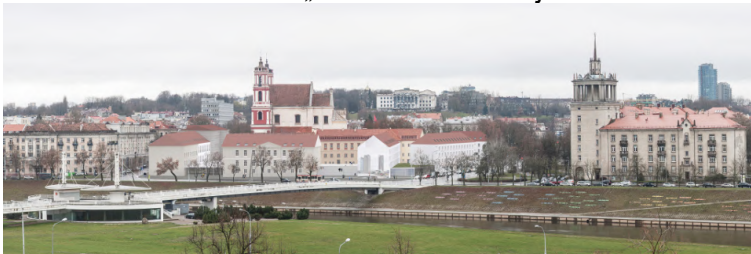
Architektūrinių sprendinių estetika nepasižymi originalumu, stokojama stilistinio vientisumo. Sprendiniai neatspindi pastatų paskirties.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Siūlomos apdailos medžiagos (stiklo fasadai) reikalaus brangaus aptarnavimo. 3 požeminiai automobilių saugyklos aukštai ženkliai pabrangins statybos kainą, o vėliau ir objekto priežiūrą, užtikrinant saugią eksploataciją parkingams esant žemiau Neris upės altitudės.

10.5. Konkursinis darbas – „017056“

Pav. 7 Konkursinio darbo „017056“ vizualizacija

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Požeminė dalis pažeidžia senųjų kapinių vietą, pažeidžiamos kultūros paveldo objekto (30749) vertingosios savybės - stogo forma, kapitalinių sienų tinklas.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Pritaikant kultūros paveldo objektą (30749) pažeidžiamos vertingosios savybės - kapitalinių sienų tinklas, stogo forma – keturšlaitė.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Saikinga architektūrinė raiška harmoninga su aplinkiniu užstatymu, tačiau projektuojami statiniai, vertinant jų architektūrinę išraišką, sėkmingiau galėtų būti daugiabučių gyvenamųjų namų kompleksu naujame rajone, nei Licėjumi reprezentacinėje Naujamiesčio teritorijoje prie Lukiškių aikštės.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Kultūros paveldo objektai pritaikomi pažeidžiant vertingąsias savybes (poz.1.2.).

2.1. Urbanistinis integralumas:

Komplekse panaudoti sprendiniai kiek prieštarauja vienas kitam, todėl urbanistinis ansamblio audinys stokoja vientisumo, morfologinio grynumo. Pasirinktas būdas naujais tūriais savotiškai pratęsti esamo vienuolyno ansamblio pastatų ašis suardo išorinį perimetrą, nesukuriamos artikuliuotos urbanistinės erdvės prieigose. Pasiūlytas vidaus kiemo pavertimas viešąja erdve ne tik neatitinka tokio pobūdžio komplekso funkcinių reikalavimų, bet ir griauja urbanistinių viešųjų erdvių sistemos principus aplinkui – tampa nebeaišku, kur baigiasi vieša ir privati. Reikia paminėti, jog pasirinkti žemi tūriai, sukarpyta šiaurinė išsklotinė palengvina istorinių pastatų apžvalgą.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Projekte nurodyti ketinimai vadovautis tvarių pastatų kūrimo standartais (BREEAM), numatant naudoti tinkamas statybos medžiagas, vėdinimo sprendinius, atsinaujinančius energetinius šaltinius. Nors langų ploto nėra daug, saulės kontrolei būtų naudojamos žaliuzi. Abejotinas tvarumo aspektu viešbučio tūrių skaidymas, taip sukuriant papildomų vertikalių ryšių, apsunkinant numerių priežiūrą.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Siūlomi statybiniai sprendiniai labiau tinkami masinės statybos kompleksams, bet ne reprezentacinei centro teritorijai. Architektūriniai sprendiniai nelabai aiškiai reaguoja į aukščių perkritimus. Neaiškus bendro naudojimo holų aukštis - pjūviuose atrodo toks pat, kaip numerių aukštų. Atskiriems tūriams tektų įrengti techninius lifthus personalui. Abejotinas minimalios kavinės patalpos iškėlimas į gatvėmis apribotą zoną. Licėjaus sprendiniai ir dedikuotos erdvės ne iki galo išspręsti, kyla abejonių dėl programos išpildymo. Pasirinkti statybiniai sprendiniai dėl savo surenkamų elementų, turi ribotą tarnavimo periodą.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas):

Inovatyvių sprendinių medžiagų ar technologijų panaudojime neišskirtume. Urbanistinis sprendinys, panaudoti vidinę erdvę viešoms funkcijoms - labai abejotinas.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Dėl planų schematiškumo, nesimato ar panaudota pilna paletė sprendinių, pritaikant kompleksą visiems. Numatyti liftai pastatų viduje, tačiau wc struktūra ir pan. neidentifikuojama. Neaišku, kaip ŽN pateks į vidaus kiemą - planuose matomi tik laiptai.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Pasiūlytas architektūrinis sprendinys savo tūriniu ir estetiniu išraiška yra vientisas, numanoma kūrėjų intencija kurti maksimaliai su gretimais tūriais nedisonuojantį kompleksą. Tačiau toks sprendimas niveliuoja funkcines paskirties ženklus statiniuose.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Išskaidžius viešbučio sprendinius į atskirus tūrius, atsiranda daug vertikalių jungčių, nors pati korpusų struktūra racionali. Abejotinas restorano virtuvės pozicionavimas geriausioje vidaus aikštės vietoje. Tarp viešbučio korpusų esanti erdvė neartikuliuota, sunku identifikuoti jos paskirtį, sprendinius. Abejotinas

minimalios kavinės patalpos iškėlimas į gatvėmis apribotą zoną, nenumatant pagalbinių patalpų. Licėjui būtinas saugus kiemas, tačiau pastarasis nesuformuotas.

2.8. Estetika:

Architektūrinė estetika pabrėžtinai kompromisinė, iš esmės stengiantis susiliesti su esamu istoriniu kompleksu. Hierarchinių aspektų stygius, apsunkina ne tik sprendinių užmanymo identifikavimą, bet ir galimą orientaciją komplekse.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Sprendiniai racionalūs, todėl prognozuojama projekto realizavimo kaina optimali.

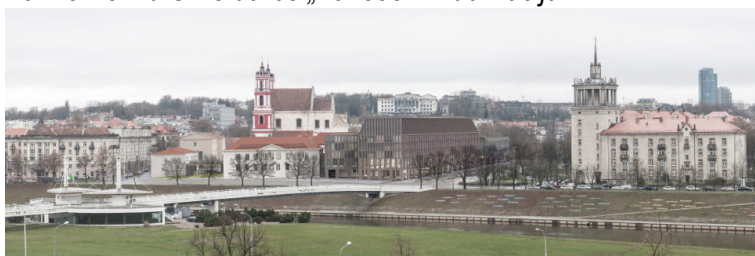
10.6. Konkursinis darbas – „082009“ – *darbas nevertintas*

Pav. 8 Konkursinio darbo „082009“ vizualizacija

10.7. Konkursinis darbas – „202333“

Pav. 9 Konkursinio darbo „202333“ vizualizacija

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi, vertingosios savybės nepažeidžiamos. Viešbučio tūris neigiamai įtakoja panoramas.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Kultūros paveldo objektai pritaikomi nepažeidžiant vertingųjų savybių, saugoma planinė struktūra ir tūriai.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Viešbučio korpusas dominuoja Šv. Jokūbo ir Pilypo bažnyčios aplinkoje, stipriai įtakoja panoramas, ypač nuo Baltojo tilto. Kiemelio architektūrai siūlomos arkados būdingos senamiesčiui ir svetimas motyvas Naujamiesčioje aplinkoje.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi, Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės nepažeidžiamos. Viešbučio architektūrinė išraiška įtakoja panoramas. Viešbučio architektūrinis sprendimas monotoniškas virpančiame Naujamiesčio audinyje.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Urbanistinės koncepcijos pagrindą sudaro užmanymas sukurti diversifikuotos struktūros audinį, kuriame būtų derinamos skirtingo pobūdžio užstatymo morfologijos. Iš esmės istorinis urbanistinis ansamblis skaidomas į keturias dalis: licejus, vienuolynas, viešbutis, sporto salė. Pastaroji labiausiai neatitinka perimetrinio užstatymo tipologijos. Viešbučio tūris formuojamas kaip savistovis kvartalas kvartale. Taip atsiranda gan prieštarinių erdvių, kurios sunkiai identifikuojamos. Abejotinas sprendimas numatyti tranzitinį eismą per kvartalo vidurį, tuo pačiu padalinant licėjaus kompleksą, atveriant jo kiemą. Nors deklaruojamas skersinis ryšys per viešbučio kiemėlį ir sporto salės prieigas, de facto šį ryšį nukerta automobilių privažiavimai, rampos.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Projekte aprašomos inžinerinės sistemos, kurios aptarnautų pastatą. Vienu racionalesniu eksploatacijos sprendiniu reikėtų laikyti ištisinio stiklo fasado atsisakymą, taip pat ketinimą naudoti fotovoltinius stiklus salės tūryje. Skersinių ryšių per vidaus kiemelius trasavimas sudarys sąlygas atsirasti skersvėjams, bus apribotas pėsčiųjų judėjimas teritorijoje.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Komplekse naudojamos ilgaamžės apdailos medžiagos, monolitinės konstrukcijos. Užsiduota pastatų struktūra sudaro sąlygas formuoti kompaktiškas erdves atskiroms funkcijoms, trumpinant funkcinius jose ryšius. Sporto salės-viešosios erdvės derinys su automobilių įvažą labai diskutuotinas įvaizdžio ir ergonomikos aspektais.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas):

Inovatyviu pasiūlymu laikytinas fotovoltinių fasadų naudojimas sporto salės tūryje. Inovacija laikytinas ir siūlymas trasuoti skersinius pėsčiųjų ryšius per viešbučio vidinį kiemą, taip stengiantis įtraukti miesto bendruomenę į šios teritorijos atgaivinimą.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Nors projekte rašoma apie sprendinių pritaikymą visiems, tačiau esmine projekto idėja laikytinas pėsčiųjų takas leidžia judėti tik laiptais, taip izoliuojant dalį žmonių nuo naudojimosi šiuo kompleksu. Taip pat dalis licėjaus patalpų neturi liftų - juose atskiri aukštai nepasiekiami ŽN.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Urbanistinių elementų defragmentacija įtakoja ir vientisos architektūrinės idėjos realizavimą. Atskiri komplekso tūriai pasižymi skirtinga architektūrine kalba, medžiagomis. Arkadas vidaus kieme keičia stačiakampiai langai išorėje, plytas stiklas ir pan.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Funkcinė komplekso struktūra taip pat pasižymi nevienalytiškumu. Paminėtinas viešbučio sprendinio kompaktiškumas, tačiau abejotinas restorano atskyrimas nuo vidaus kiemo erdvės. Diskutuotinas automobilių pravažiavimo trasavimas per licėjaus kiemą. Sporto salės atskirtis nuo bendro komplekso paverčia ją sunkiai naudojama, apsupta gatvių, nors ir reprezentacinėje lokacijoje.

2.8. Estetika:

Skirtingos formos, fasadų grafika, vientisos kompozicijos nebuvimas sąlygoja taip pat ir estetinę fragmentaciją.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Projektiniai sprendiniai racionalūs, bet didesnę realizavimo kainą sąlygotų maksimalus programos išpildymas, kaip antai 7 a. viešbutis, kurio viršutinė alt. 121,50 m (maks. ≤ 121,64 m).

10.8. Konkursinis darbas – „111111“

Pav. 10 Konkursinio darbo „111111“ vizualizacija

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi. Projektuojama požeminė amfiteatrinė salė greta pastato (30751) pažeidžia senųjų kapinių vietą. Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės nepažeidžiamos.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Pritaikant kultūros paveldo objektus vertingosios savybės nepažeidžiamos.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Saikinga architektūrinė raiška nedisonuoja su aplinkiniu užstatymu. Atveriami vizualiniai ryšiai. Viešbučio korpuso "stiklinė ugniasienė" projektuojama, siekiant minimalizuoti poveikį panoramoms, "ugniasienėje" atsispindėtų aplinka.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Kultūros paveldo objektai respektuojami, panoramos ir vizualiniai ryšiai išspręsti. Viešbučio tūris formuoja perimetrinį užstatymą, siekiama imituoti perimetrą su tarpais, nors tai netiksliai rodoma tiek makete, tiek ir grafinėje dalyje.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Darbe formuojamas imperatyvas kurti uždara, "trapus perimetro" kvartalą. Ir nors schemose demonstruojamas smulkaus mastelio tūrių derinys, realybėje tai vientisas pastatas, nepaliekantis properšų komplekso apžvalgai iš vakarų pusės. Siūlomi nauji korpusai savo masteliu, bendrine tūrio raiška bando atkartoti esamų statinių mastelį. Toks kvartalo modelis būtų tinkamas mono funkcijos kompleksui, tačiau derinant licėjaus ir viešbučio funkcijas, būtų tikslinga aiškiau atskirti erdves, zonas. Pasiūlytas viešbučio funkcijos išplėtimas esamame, saugomame korpuse, įdomus, leidžiantis sumažinti viešbučio tūrį prie J. Tumo-Vaižganto gatvės. Tačiau toks sprendimas implikuoja jungties su naujais tūriais formavimą, o pastaroji, išlaikant autorių užmanymą atverti vizualinį ryšį nuo Baltojo Tilto, turi būti žema, nors ten yra pagrindinis viešbučio holas. Abejotinas A. Goštauto ir J. Tumo-Vaižganto gatvių kampo erdvinis sprendimas, atitraukiant su foniniu užstatymu toliau nuo gatvės ir paliekant neartikuliuotą urbanistinę erdvę.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Siekiant didesnio tvarumo rodiklių, minimalizuojama antžeminė pastato dalis, maksimaliai supaprastinami tūriai, stengiamasi sutrumpinti funkcinius ryšius. Tačiau pastarieji veiksmai niveliuojami stipriai išvystytos požeminės dalies statybos kaštų. Aiškinamajame rašte nusakomas siekis projektuoti laikantis BREEAM ar kitų standartų, tačiau tai daugiau deklaracijos.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Siūlomi statybiniai sprendiniai jau patikrinti laiko, todėl nebūtų sunkiai įgyvendinami, netektų eksperimentuoti. Fasadams naudojamos stiklo, dengto molio konstrukcijomis, sprendimas leisti kontroliuoti saulės energiją, kurti smulkesnį fasadų mastelį. Abejotinas kai kurių aplinkos sprendinių ergonomiškumas, ypač susijęs su nepakankamu vidaus kiemo funkcinių zonų atskyrimu, labai žemomis holo ir restorano

patalpomis, tranzitinio eismo vidaus kieme kūrimu. Kyla abejonų ar tikrai užtenka vietos užduotyje numatytos licėjaus programos realizavimui.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas:

Inovatyviausiu sprendiniu, lyginant su kitais konkurso darbais, laikytinas viešbučio funkcijos praplėtimas esamame saugomame komplekso pastate. Tai leidžiai sumažinti pastato, formuojančio J. Tumo-Vaižganto gatvės išklotinę, tūrį.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Komplekse naudojami sprendiniai, leidžiantys pritaikyti aplinką visiems visuomenės nariams. Tačiau formuojami transporto ryšiai, numatomas kiemo zonavimas suponuoja srautų susikirtimus, nepavyksta sukurti saugios aplinkos vaikams. Labai abejotinas sprendimas leisti į kiemą aptarnaujantį sunkųjį transportą.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Architektūrinė idėja vientisa, aiškiai iškomunikuota. Ne visai įtikina J. Tumo-Vaižganto gatvės išklotinę formuojančio viešbučio tūrio sprendimas, deklaruojant norą suskaidyti jį į smulkesnius tūrius (jų dydis nemotyvuotas), bet tai daroma tik grafinėmis priemonėmis.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Tikrintinas licėjaus funkcijai realizuoti skiriamų patalpų plotas. Požemyje numatytam konferencijų centrui suprojektuotas iš esmės tik vienas liftas – tai gerokai apribotų srautų kaitą. Tas pats liftas skirtas ir naujam viešbučio korpusui aptarnauti - gerokai per mažai. Restorano virtuvės aptarnavimas iš vidinio kiemo ne tik sumenkina šios erdvės statusą, bet ir sukuria daug logistinių nepatogumų.

2.8. Estetika:

Architektūrinėje komplekso estetikoje atsispindi autorių nuostata kurti labiau foninės architektūros ansamblį, paliekant esminę dominantę Šv. Apaštalų Pilypo ir Jokūbo bažnyčios tūrį. Turėtų būti labiau pagrįstas raudono molio apdailos medžiagų naudojimas fasadams, taip pat diskutuotinas naujojo viešbučio korpuso architektūrinis skaidymas į "atskirus" tūrius. Ne iki galo argumentuotas labiau rekreacinės architektūros, smulkesnio mastelio objektams naudojamas tūrinis viešbučio sprendimas.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Racionalūs projektiniai sprendiniai užtikrina optimalią projekto realizavimo kainą. Kainą kiek padidina vidinio dengto trijų lygių kiemo sprendiniai.

10.9. Konkursinis darbas – „190930“

Pav. 11 Konkursinio darbo „190930“ vizualizacija

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Kultūros paveldo objektai ir panoramos išsaugomos. Plastiškų formų statiniai nebūdingi perimetriniam Naujamiečio užstatymo tipui.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Pritaikant kultūros paveldo objektus, vertingosios savybės nepažeidžiamos. Pažymėtinas vizualinių ryšių ir koridorių nuo J. Tumo-Vaižganto gatvės į bažnyčią formavimas.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Plastiški statiniai "perkelti" į Naujamiesčio urbanistinį audinį iš Neries dešiniajame krante susiformavusios urbanistinės kalvos kontekstualūs Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, urbanistiniame audinyje. Viešbučio korpusai - aktyvios architektūrinės išraiškos pavieniai objektai, galintys būti bet kuriame didmiestyje.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Projekte aiškiai atskirta nauja architektūra nuo kultūros paveldo objektų. Paveldo objektų svarbos suvokimą iliustruoja vizualinių koridorių į bažnyčią formavimas. Visi nauji objektai išsiskiria žaliais stogais, plastiškais formomis. Plastiški statiniai "perkelti" į Naujamiesčio urbanistinį audinį iš Neries dešiniajame krante susiformavusios urbanistinės kalvos neigia požiūrio į paveldą kompleksškumą, t. y. respektuojami pavieniai objektai, o architektūrinė idėja priešpastatoma susiklosčiusioms Naujamiesčio tradicijoms.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Darbe pateiktose schemose atsispindi platus autorių požiūris į šios miesto dalies urbanistinio audinio ypatybes, deklaruojama nuostata maksimaliai išnaudoti esamas struktūrines, vizualines jungtis, urbanistinių viešųjų erdvių sistemą. Formuojamas užstatymas turi ne tik kurti bendrą šio urbanistinio komplekso veidą, bet ir palikti galimybes apžvelgti esamas vertybes, sukurti tinkamą vidaus erdvių modelį. Eksperimentuojama su pastatų formomis. Nors deklaruojamas siekis formuoti perimetrinį užstatymą, tačiau pasirinkta tūrių formavimo logika labiau tinkama laisvojo planavimo struktūroms. Vakarinėje išsklotinėje paliktas vizualinis kanalas išsirtinas kaip vykęs autorių atradimas, didinantis sprendinio urbanistinį integralumą. A. Goštauto ir J. Tumo-Vaižganto gatvių sankryžoje suformuota pagrindinė įėjimo į viešbučio kompleksą erdvė įprasminama išsikišančio viešbučio pastato konsolė. Pasigendama aiškesnio siekio atskirti funkcines erdves vidiniame kieme - nelabai įtikina polifunkcinės erdvės idėja tokios programos rėmuose.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Apželdinti stogai, dvigubi fasadai, aktyviniai ir pasyviniai saulės kontrolės sprendiniai, išmanios inžinerinės sistemos leidžia teigti, jog kompleksas atitiktų darnaus vystymosi principų reikalavimus.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Gan sudėtingos formos statiniai sudarytų papildomų problemų realizuojant architektūrines detales, būtų susiduriama su tam tikromis ergonomikos problemomis (kintama kambarių geometrija, langai į langus ir pan.). Siūlomos mechaninės vertikalios fasadų žaliuzės reikalautų nemažai priežiūros mūsų sąlygomis. Tikslinga būtų patikrinti skersvėjų modelį, nes atsirandantys tūrių skaidymai atidaro atskiras kraštines. Gerbūvio sprendiniai pratęsia architektūrinio užmanymo ideologiją, tačiau ne iki galo išgrynintas funkcijų atskyrimas sukels srautų ir interesų kolizijas.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas):

Išmanios fasadinės saulės kontrolės sistemos, apželdinti stogai ir terasos suteikia kompleksui inovatyvumo. Prie pastarosios kategorijos priskirtinas ir architektūrinės formos, kuriamos kontrasto principu susiklosčiusiai statybos tradicijai, įvedimas. Praėjimo-vizualinio koridoriaus vakariniame fasade formavimas.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Komplekse yra taikoma visa grupė sprendinių, leidžiančių pritaikyti pastatus ir jų aplinką visiems visuomenės nariams. Abejotinas sprendimas neatskirti funkcinę zonų vidaus kieme, taip neužtikrinant licėjaus kiemo saugumo. Atskiri viešbučio korpusai pailgina vertikalius ryšius.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Architektūrinė idėja pabrėžtinai vientisa, nuosekliai realizuojama ne tik tūriuose, bet ir aplinkos sprendiniuose. Diskutuotinas tokio pobūdžio architektūrinės kalbos naudojimas, formuojant perimetrinio užstatymo principus.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Vertinant tūrio komplikotumą, funkcinė pastatų struktūra suorganizuota tinkamai, išlaikant logiškus sąryšius tarp elementų. Diskutuotinas sprendimas formuoti gan siaurą, šiaurinės orientacijos viešbučio numerių kiemėlį, į kurį net nepatenkama. Komplikotos formos automobilių saugykla neužtikrina optimalaus talpumo.

2.8. Estetika:

Sprendinių estetika atitinka architektūrinio užmanymo nuostatas. Pasigendama aiškesnės tokio pobūdžio sprendinio argumentacijos, pagrindimo. Įvaizdžio aspektu – tai daugiau laisvojo planavimo kompleksų atstovas.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Siūloma architektūrinė išraiška: plastiškos formos, žali stogai sąlygos aukštą projekto realizavimo kainą ir apsunkins priežiūrą mūsų klimatinėmis sąlygomis.

10.10. Konkursinis darbas – „371371“

Pav. 12 Konkursinio darbo „371371“ vizualizacija

1.1. Nekilnojamojo kultūros paveldo išsaugojimas:

Kultūros paveldo objektai išsaugomi. Vilniaus m. istorinės dalies, vad. Naujamiesčiu, vertingosios savybės, formaliai vertinant, nepažeidžiamos, tačiau akivaizdžiai pažeidžiamos panoramos, komplekso apžvalga ir išsklotinė nuo J. Tumo-Vaižganto gatvės.

1.2. Nekilnojamojo kultūros paveldo objektų pritaikymas:

Kultūros paveldo objektai pritaikomi minimaliai įtakojant jų vertingąsias savybes.

1.3. Kontekstualumas ir derėjimas su esamu aplinkiniu užstatymu:

Formuojama monotoniška J. Tumo-Vaižganto gatvės išsklotinė nebūdinga Naujamiesčiui, nekonsteksutali jautrioje urbanistinėje aplinkoje. Viešbučio tūris neigiamai įtakoja panoramas, ypač nuo Baltojo tilto. J. Tumo-Vaižganto ir A. Goštauto gatvių kampo sprendimas svetimas Naujamiesčio urbanistiniame audinyje.

1.4. Kompleksinis požiūris į paveldą:

Kompleksinio požiūrio į paveldo išsaugojimo nėra. Pavieniai kultūros paveldo objektai respektuojami, tačiau nauja architektūra (viešbučio tūris) svetimas jautrioje Naujamiesčio urbanistinėje aplinkoje, turi ženklų neigiamą poveikį panoramoms, gatvių perspektyvoms.

2.1. Urbanistinis integralumas:

Struktūralistinė naujojo viešbučio tūrio formavimo metodika nepadedą minėtam statiniui tapti integralia kvartalo dalimi, užbaigti šio savistovio kvartalo formavimąsi. Bandymas laisvojo planavimo tradicijų pastatu formuoti perimetrinį užstatymą neatitinka morfologinių dėsnių. Deklaruojami vizualiniai ryšiai realizuojami tik iš dalies - masyvūs tūriai, jų pozicija stipriai juos riboja. Prie A. Goštauto gatvės formuoja viešoji erdvė nors ir turi konsolinį formantą, tačiau stokoja ryšių su aplinka, neturi tęsinio vidaus erdvės. Lukiškių gatvės išklotinėje esantis tūris iš esmės tampa auto įvažos vieta.

2.2. Atitiktis darnaus vystymosi principui:

Pastato atitiktis darnaus vystymo principui sprendinių aprašymo iš esmės nėra, tačiau galima reziumuoti, jog autoriai sąmoningai mažina stiklo fasadų plotą, taip optimizuodami eksploatacijos kaštus. Kuriamas vidinis atriumas viešbutyje leistų sukurti "freecooling" ir panašias sistemas pastate.

2.3. Statybos kuriamos aplinkos kokybė (ergonomiškumas, ilgaamžiškumas):

Sprendiniuose pateikiamas siekis naudoti ilgaamžes medžiagas, konstrukcijų sistemas. Tokio pobūdžio fasadai ne tik leidžia efektyviau naudoti resursus eksploatuojant pastatus, bet ir reikalauja mažiau priežiūros. Abejotinas sprendimas dalį aptarnavimo patalpų atgręžti į vidaus kiemą ar J. Tumo-Vaižganto gatvę. Užmanymas kurti amfiteatrą šalia įėjimo į viešbutį labai abejotinas, vertinat jog jis neturi tęsinio vidaus struktūroje, yra šiaurinėje pusėje prie gatvės. Ne visos konferencijų centro salės turi tiesioginį sąryšį su holu, todėl turi ribotą naudojimo būdą.

2.4. Inovatyvumas (naujų technologijų, medžiagų, architektūrinių, urbanistinių sprendinių panaudojimas):

Inovatyviausiu sprendiniu laikytinas amfiteatro su vaizdais į dešinią Neries krantą sukūrimas.

2.5. Aplinkos pritaikymas visiems visuomenės nariams – projektavimo visiems (universalaus dizaino) principų taikymas, užtikrinant žmonių srautų judumą ir projektuojamų objektų prieinamumą (pasiekiamumą);

Komplekse naudojamos priemonės leidžiančios pritaikyti patalpas ir bendrojo naudojimo erdves visiems visuomenės nariams. Abejotinas sprendimas leisti į licėjaus vidaus kiemą aptarnaujančią transportą, krovą.

2.6. Vientisa architektūrinė idėja:

Dėl pasirinktos sprendinio formavimo metodikos, nepavyko sukurti vientisos architektūrinės komplekso idėjos. Čia daug skirtingų stilistinių sprendimų.

2.7. Funkcionalios pastato/-ų struktūros kūrimas:

Daugiausiai abejonių kelia viešbučio komplekso pirmojo aukšto sprendiniai, stokojantys pagrindimo, tarpusavio sąsajų. Holas paslėptas gan siaurame akligatvyje. Prie jo esantis restoranas yra prie pat gatvės, su virtuvės langais į vakarinę gatvės pusę. Tiesiai iš holo patenkama į sporto salę, konferencijų centro pagrindinė salė neturi sąryšio su vidaus patalpomis.

2.8. Estetika:

Pasirinkta koncepcija neleidžia sukurti vientisos architektūrinės estetikos. Dominuojantis viešbučio tūris su intensyvia langų grafika kiek iškrenta iš aplinkos konteksto.

3.1. Sprendinių racionalumas, įvertinus statinio/-ių projektavimo ir projekto realizavimo kainos santykio optimalumą. Vertinama prognozuojama potenciali realizavimo kaina:

Siūloma architektūrinė išraiška: konsolės, maksimaliai išpildyta programa sąlygos aukštą projekto realizavimo kainą.

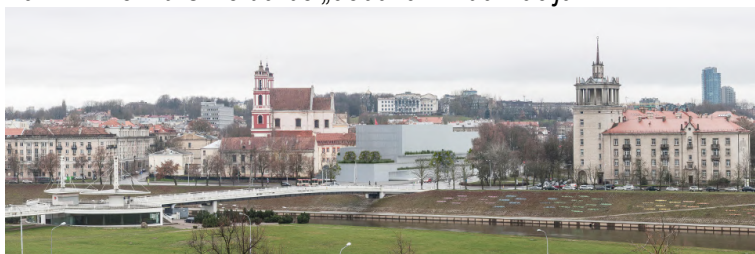
10.11. Konkursinis darbas – „000014“ – *darbas nevertintas*

Pav. 13 Konkursinio darbo „000014“ vizualizacija

10.12. Konkursinis darbas – „930019“ – *darbas nevertintas*

Pav. 14 Konkursinio darbo „930019“ vizualizacija

11. Pagal Lietuvos architektų sąjungos Architektūros konkursų organizavimo nuostatų (patvirtinta Lietuvos architektų sąjungos Tarybos 2019-02-20 d. sprendimu) Priedo Nr. 1 „Architektūros konkursų vykdymo rekomendacijų“ 115-ą punktą, Konkurso ataskaitai pritaria visi Vertinimo komisijos nariai ir ataskaitą pasirašo Vertinimo komisijos pirmininkas ir Koordinatorius:

Eilės Nr.	Vardas, pavardė	Pasirašančiojo pareigos Konkurse	Parašas
1.	Mindaugas Pakalnis	Vertinimo komisijos pirmininkas	
2.	Andrius Bakšys	Koordinatorius	